

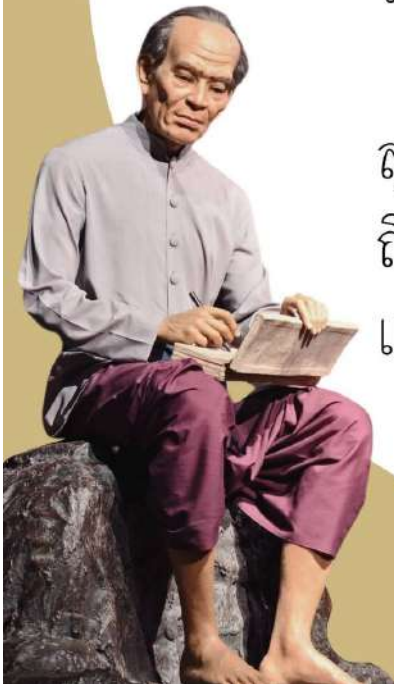
"วรรณคดี"
ในวรรณคดี

สุนทรภู่

เพลงภาษาไทยเอาไว้สอน

"วรรณทอง" จาก นิราศภูเขาทอง

ถึงโรงเหล้าเตากลิ่นควันโขมง
มีคันทองผูกสายไว้ปลายเสา
โอบาปกรรมน่านรกเจียวอกเรา
ให้มัวเมาเหมือนหนึ่งบ้าเป็นน่าอาย
ไม่เมาเหล้าแล้วแต่เรายังเผลอรัก
สุดจะหักห้ามจิตคิดไฉน
ถึงเมาเหล้าเข้าสายก็หายไป
แต่เมาใจนี้ประจำทุกค่ำคืน

"วรรณทอง" จาก นิราศภูเขาทอง

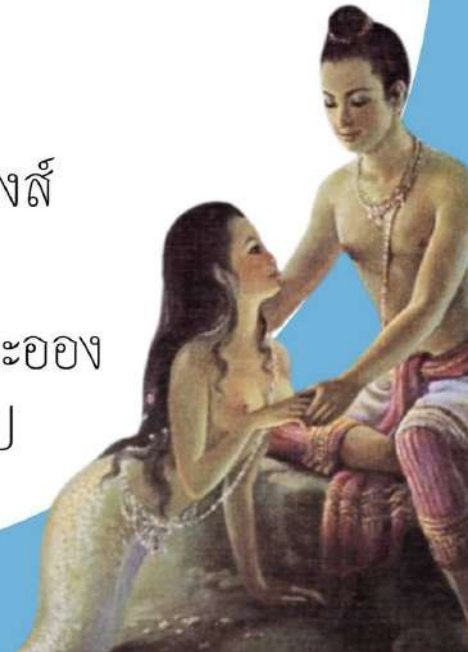
ถึงบางพุดพุดดีเป็นศรีศักดิ์
มีคนรักกรสถ้อยอร่อยจิต
แม่นพุดชั่วตัวตายทำลายมิตร
จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพุดจา

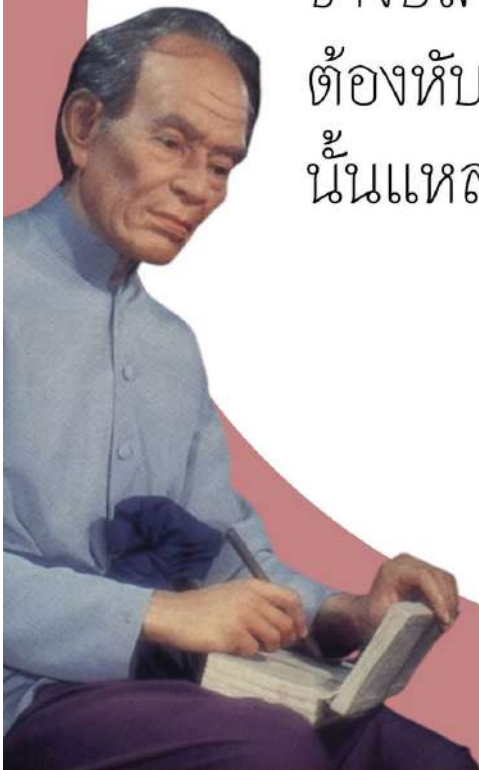
"วรรณคดี" จาก พระอภัยมณี

ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร
ไม่สิ้นสุดความรักสมัครสมาน
แม้เกิดในใต้หล้าสุธาธาร
ขอพบพานพิศวาสไม่คลาดคลา
แม้เนื้อเย็นเป็นห้วงมหรณพ
พี่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา
แม้เป็นบัวตัวพี่เป็นภุมรา
เชยผกาโกสุมประทุมทอง
แม้เป็นถ้ำอำไพใคร่เป็นหงส์
จะร่อนลงสิงสู่เป็นคู่สอง
ขอติดตามทราบนงนวลละออง
เป็นคู่ครองพิศวาสทุกชาติไป

"รรคทอง" จาก นิราศพระปฐม

อันน้ำใจคนเหมือนต้นอ้อย
ข้างปลายกร่อยชืดชิตไม่อิมหนา
ต้องหีบหีบหนีบแตกให้แหลกลำ
นั่นแหล่น้ำจึงจะหวานเพราะ जानเจือ

"วรรณทอง" จาก นิราศพระบาท

เจ้าของตาลรักหวานขึ้นปีนต้น
เพราะต้นต้นอยากลิ้มชิมรสหวาน
ครั้นได้รสสดสาวจากจาวตาล
ย่อมซาบซ่านหวานซึ่งตรึงถึงทรวง
ไฉนจะยอมให้เจ้าหล่นลงเจ็บอก
เพราะอยากวกขึ้นลิ้นชิมของหวง
อันรสตาลหวานละม้ายคล้ายพุ่มพวง
พี่เจ็บทรวงช้ำอกเหมือนตกลูกตาล

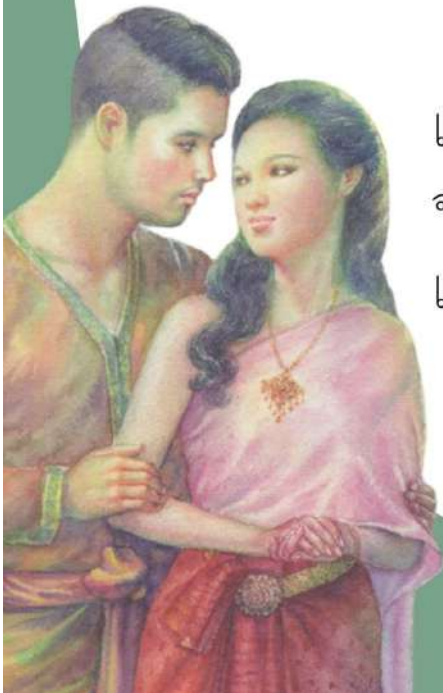

"รรดทอง" จาก ขุนช้างขุนแผน

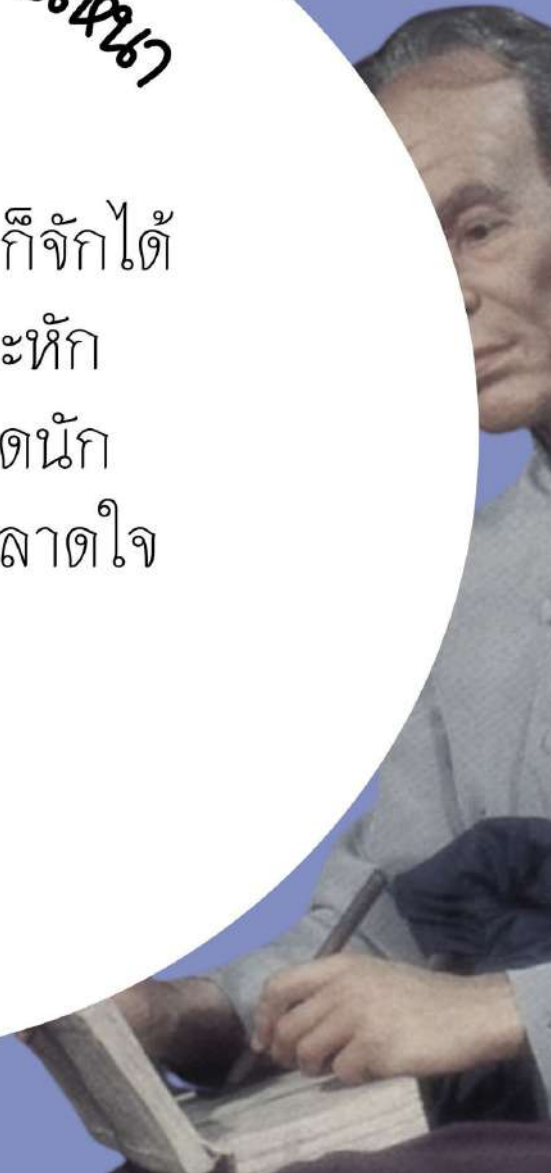
แม่รักลูกลูกก็รู้ว่ายู่ว่ารัก
คนอื่นสักหมื่นแสนไม่แม่นเหมือน
จะกินนอนนอนว่าเมตตาเดือน
จะจากเรือนร้างแม่ก็แต่ตัว

แม่วันทองของลูกจงกลับบ้าน
เขาจะพาลว่าขุนแม่ทูนหัว
จะกัมน้ำลาไปมิได้กลัว
แม่อย่ามัวหมองนึกจงหักใจ

"บรรดาทอง" จาก นิราศอัมรินทร์

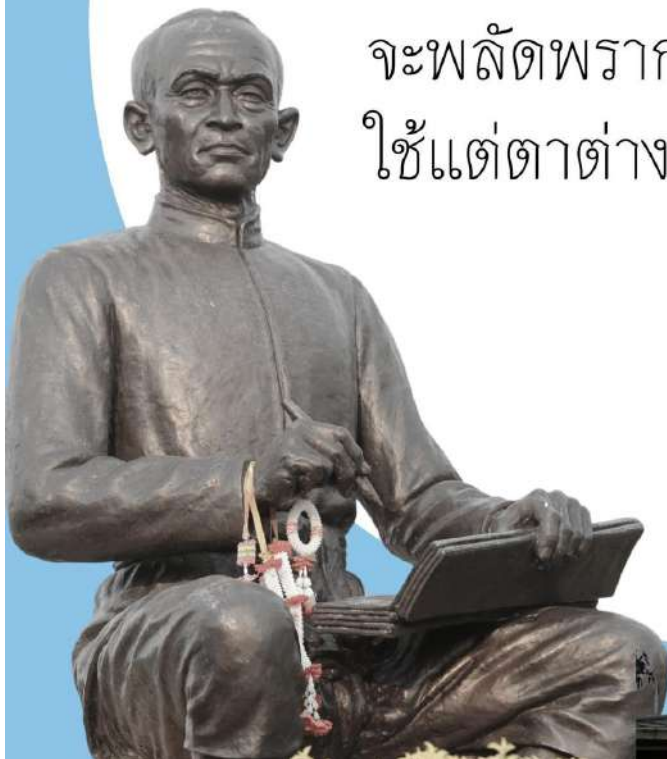
จะหักอื่นขึ้นหักก็จักได้
หักอาลัยนี้ไม่หลุดสุดจะหัก
สารพัดตัดขาดประหลาดนัก
แต่ตัดรักนี้ไม่ขาดประหลาดใจ

"วรรณทอง" จาก นิราศเมืองแกลง

ถึงทุกข์ใครในโลกที่โศกเศร้า
ไม่เหมือนเราภุมรินถวิลหา
จะพลัดพรากจากกันไม่ทันลา
ใช้แต่ตาต่างถ้อยสุนทรวอน

"บรรดาทอง" จาก สุภาภีตลอนหญิง

มีสิ่งพึงบรรจบให้ครบบาท
อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
มีน้อยใช้น้อยค่อยบรรจง
อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน

เป็นมนุษย์สุดนิยมเพียงลมปาก
จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา
แม้้นพูดดีมีคนเขาเมตตา
จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสมความ

